

...І ДЗВЕНЯТЬ ПРИ ХОДІ НАГОРОДИ

*Пригадай, пригадай,
ветеране,
Нескінченні жорстокі бої.
Озовись, озовись,
побратиме,
Доки ми ще живі...*

Ці слова відносяться до фронтовички Ганни Сергіївни Дмитріщенко, якій 21 вересня виповнюється 80 років.

За плечима — довгий-довгий життєвий шлях. Всього було на ньому. Юність обпалила війна. Дівчина пішла на фронт до-

бровольцем, була спочатку начальником медичної служби, потім — палатною сестрою в госпіталі, відтак — снайпером. Подальше її фронтове життя переплелось зі службою у відділенні розвідки, в якому, до речі, воювали одні чоловіки. «Наша Анка», — так з любов'ю говорили бійці про дівчину. Тричі смертельний метал шматував жіночу плоть. І щоразу після лікування ран поверталася Ганна в свою частину. Втім, в іншу вона й не хотіла: тут

воювали її бойові товариші, які частенько ризикували заради дівчини життям. Тож вона платила їм тим же.

Багато вогняних доріг пройшла Ганна Сергіївна Дмитріщенко зі своїм відділенням. Та на війні, як на війні. Тож у березні 1945 року отримала тяжке поранення і, як інвалід II групи, не змогла повернутися до своїх друзів...

Батьківщина високо оцінила її подвиги: 2 ордени Слави (II та III ступенів),

орден Вітчизняної Війни I ступеня, орден Богдана Хмельницького, орден «Знак Пошани», який Ганна Сергіївна одержала повоєнної пори за самовіддану працю фельдшера, за теплоту та щедрість великої душі рятівника людей. А ще ж є чимало медалей...

Дорога Ганно Сергіївно! Районна організація ветеранів сердечно вітає Вас з Вашим ювілеєм. Бажаємо Вам міцного здоров'я, вічної молодості душі, миру та злагоди в сім'ї, любові та пошани від дітей та онуків.

Ми глибоко вдячні Вам за Вашу бойову і трудову звитягу, за Ваш неocenний внесок у Велику Перемогу. Ми пишаємось Вами і радіємо, що Ви живете поряд із нами. Ви, чие життя — яскравий приклад для нашої молоді.

Тамара БАХТИНА,
відповідальний секретар районної організації ветеранів.

На знімку: Г.С. ДМИТРИЩЕНКО (крайня зліва) серед ветеранів райцентру.

Фото Анатолія ЯКИМЧУКА.